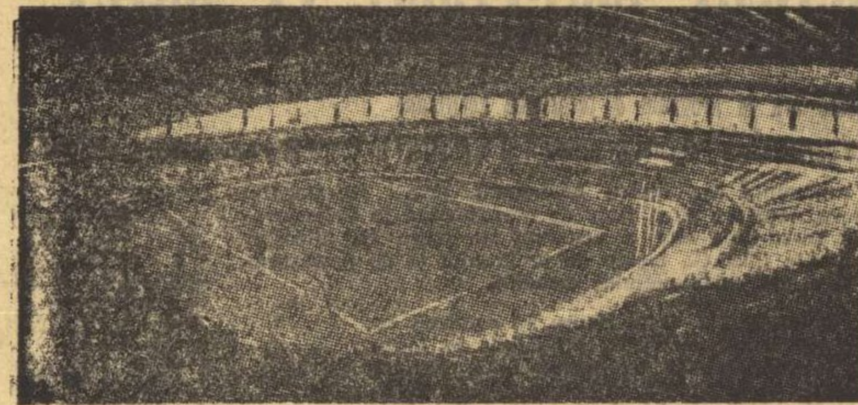
GUADALAJARA — ORAȘUL CELEI MAI PUTERNICE GRUPE A TURNEULUI FINAL

Stadionul Jalisco, din Guadalajara, mărit la 70.878 locuri și modernizat (acoperit) pentru C.M. 1970.

Guadalajara este cel de al doilea oraș al Mexicului, avînd mai mult de 1 milion și jumătate de locuitori și fiind, după părerea mea, cel mai frumos al țării. Situația sa geografică, în centrul statului Jalisco, poate fi considerată ca ideală, deoarece orașul se găsește plasat la 300 de km de litoralul Pacificului și la 995 km de frontiera cu Statele Unite, are o temperatură medie anuală de plus 10 grade Celsius, iar precipitațiile atmosferice nu depășesc cantitatea de 850 mm pe an.

Guadalajara se află pe toate traseele turistice ale țării și se găsește, în mod forțat, pe drumul de trecere al tuturor turiștilor americani care vin în Mexic cu mașina. Acest oraș are un magnific aeroport, de fapt un pivot al navigației aeronautice naționale a Mexicului, reprezentînd — prin aceasta — un punct de legătură cu Los Angeles, Phönix, Tucson și alte mari orașe americane.

Universitatea locală este una dintre cele mai vechi ale țării și datează din anul 1792. Vom nota, de asemenea, că prima tipografie din această țară, s-a înființat, un an mai tîrziu, tot în orașul care va găzdui jocurile grupei a III-a turneului final al campionatului mondial de fotbal.

Străzile orașului sînt paralele, ceea ce permite o circulație fluidă, deoarece sensul unic este alternativ. Aceste străzi, fără să fie prea largi, permit totuși un debit regulat al automobilelor pentru că staționarea în centrul este cu desăvîrșire interzisă. Din aceste motive, obișnuitele gituri ale circulației, atît de frecvente în marile orașe, sînt aci foarte rare. Orașul are un aspect grandios și cartierele sale rezidențiale sînt adevărate minuni. Vilele, una mai frumoasă ca cealaltă, se succed oferind imagini încîntătoare.

Industria hotelieră este de prim ordin, menționînd totuși hotelul „Camino Real", care reprezintă o realizare arhitectonică extraordinară. Toate hotelurile, chiar și cele de clasă turistică, dispun de piscine înconjurate de mari grădini. Voi cita în acest sens „Club France" a cărui bucătărie este reputată nu numai în toată regiunea, ci și în întreaga țară.

Guadalajara este leagănul celebrilor cîntăreți „mariachis", realizatorii unor melodii tipice mexicane, sgomotoase, ritmice, dar vesele. Ei sînt numiți astfel după obiceiul francezilor din Mexic care îi chemau pe acești muzicanți pentru căsătorii (n.r. „mariages" — căsătorii în limba franceză). Orașul este de asemenea centrul de producție al celei mai bune „tequila" (n.r. o băutură alcoolică tradițională).

Există în oraș grădini foarte frumoase și partea lui centrală cu catedrala, cu marele său teatru și cu primăria are o frumusețe aparte. Împrejurimile sînt tipice, cum ar fi, de pildă, Tlaquepaque unde se găsesc sute de specialiști în artizanat și unde se fabrică foarte frumoase vase de lut; peisaje încîntătoare, cum este lacul Hapala.

Guadalajara nu este însă numai un foarte frumos oraș, un centru turistic și de odihnă. Guadalajara reprezintă totodată, un centru industrial de prima mînă, clasîndu-se, din acest punct de vedere, după Mexico și Monterrey.

Cel mai important club sportiv al orașului poartă chiar numele său. Guadalajara F.C. a fost creat de francezi, dacă ținem seama de culorile echipamentului său: chiloți albaștri, tricoul cu dungi verticale albe și roșii. Este o echipă pe care o poți iubi cu pasiune sau pe care o poți urî. Dar indiferent de ce sentimente au localnicii față de ea, nimeni nu poate nega că este echipa cu cel mai bun palmares pe plan național, deoarece a cucerit de nenumărate ori campionatul său cupa. Punctul de mîndrie al acestei formații îl constituie acela că toți jucătorii săi sînt născuți în această regiune și că niciodată clubul n-a făcut apel la fotbaliști străini, ceea ce probează că se pot găsi și în Mexic jucători buni, dacă ținem seama mai ales de clasa fotbalului practicat de Guadalajara F.C. Intr-un anumit fel această echipă este pentru Mexic ceea ce a fost Reims, în timpul epocii sale de aur, pentru Franța.

Cea de a doua echipă de fotbal a orașului se numește Atlas și ea ocupă o poziție mai slabă în campionat. Atlas F.C. este considerată ca o formație ce practică jocul cel mai elegant, cel mai frumos, ceea ce mă face să mă gîndesc că a o compara cu vechea echipă F.C. Sochaux nu este deplasată. Mi-a mai rămas să amintesc celălalt club (toate trei activînd în prima divizie): Oro F.C., care ocupă foarte rar primele sau ultimele locuri ale clasamentului. Această echipă se manifestă de obicei la un nivel mijlociu, iar de cîtva timp chiar sub acest nivel. Însă întotdeauna ea ajunge, de bine de rău, să scape cu fața curată și să se mențină în campionatul primei divizii.

Stadionul municipal îl au la dispoziție toate trei cluburile, care își dispută alternativ întîlnirile oficiale joia și sîmbăta seara. Recent el a fost renovat și mărit în așa fel încît numărul locurilor sale a crescut la 70 878. Pe acest stadion nu există nici un loc în picioare, ceea ce determină ca această cifră să nu poată fi depășită sub nici un motiv.

Armand MAUNIER
(France Football)

ÎN MIJLOCUL „TRICOLORILOR" AȘTEPTÎND ȘI COMENTÎND TRAGEREA LA SORȚI

Cuvîntările par nesfîrșite, cînd aștepți, cu sufletul la gură, un eveniment atît de mare, cum este tragerea la sorți a grupelor la turneul final al C.M. de fotbal. Tricolorii noștri dau, totuși, dovadă de răbdare...

Cu antrenorul **Angelo Niculescu** și căpitanul echipei, **Mircea Lucescu,** am comentat tragerea la sorți a turneului final — ediția mexicană, noaptea tîrziu, în studioul de televiziune, după încheierea transmisiei directe de la hotelul Maria Isabel din Ciudad de Mexico. Iată declarațiile lor:

Angelo Niculescu: „Grupa a III-a, din care face parte și echipa noastră, este într-adevăr cea mai puternică. De ani de zile se vorbește la noi că trebuie să jucăm cu formațiile cele mai valoroase ale lumii și iată această dorință generală împlinită. Eu nu cunosc în momentul de față alte reprezentative naționale mai bine cotate ca Anglia și Brazilia.

În plus, componența acestei grupe ne onorează, prilejuindu-ne o confruntare la nivel înalt. Sînt convins că majoritatea băieților sînt dornici să-și încerce forțele, în ambianța unor întreceri de mare amploare, cu adversari de talia lui Pele și Bobby Charlton. Și în trecut am dorit să jucăm cu Brazilia care, de pildă, în 1968, a evoluat în mai multe țări europene. Foștii campioni mondiali au pus însă condiții financiare exagerate și întîlnirea nu a mai fost perfectată. Iată că acum, la turneul final, sorții ne-au trimis în grupa din care face parte și echipa braziliană.

Desigur, ne apreciem adversarii la justa lor valoare. În dorința de a le da o replică cît mai puternică ne vom pregăti cu mare atenție, sub toate aspectele. Vom folosi prilejul apropiatului turneu pentru a studia atent fotbalul brazilian la el acasă în așa fel încît la ora întîlnirii cu echipa lui Pele să știm cît mai multe despre jocul foștilor campioni ai lumii".

Mircea Lucescu: „Apreciez ca injust criteriul după care s-a efectuat tragerea la sorți. Prea multe discriminări între cele 16 formații, care, în marea lor majoritate, și-au cîștigat locul în turneul final cu prețul multor eforturi. De ce i se spune tragere la sorți dacă repartizarea în grupe este atît de dirijată?

Firește, zarurile fiind aruncate, vom face tot posibilul să ne comportăm onorabil în grupa a III-a de la Guadalajara. Și dacă va fi posibil, chiar și mai departe...".

CEA MAI LUNGĂ NOAPTE

În seara cea de taină a sorților, sala de jocuri a complexului sportiv „23 August" era cufundată în beznă, singura sursă de lumină admisă fiind cea a pătratului magic al televizorului. De aceea, orice nouă deschidere a ușii, care lăsa să pătrundă o rază în negura întrebărilor nerostite dinlăuntru, era repede reprimată. Se aflau acolo fotbaliști ai celor două loturi — reprezentativ și olimpic — dar și mulți alți sportivi și sportive a căror febră de start n-atinsese, poate, niciodată, un asemenea grad.

Ora 22,30. În hol, Radu Nunweiller dă un telefon cuiva, numărul sună ocupat, mai revine o dată și încă o dată, iar între aceste încercări repetate, cîte un drum pînă în ușa sălii de jocuri și o privire spre televizor. Drumurile acestea îi măsoară nerăbdarea, acel cineva de la capătul celălalt al firului este legătura necesară cu lumea din afară, mai puțin conectată la rețeaua de înaltă tensiune a emoției. Dinu, îmbrăcat în tricoul pe care i l-a dat englezul Hurst, într-o toamnă, la București, pare a cocheta cu sorții.

Nu-l văd pe Ghergheli, nu-l văd pe Dumitrache. *„Florică s-a dus să asculte muzică, pe-aci, pe aproape, iar Borbely a evadat puțin, să-și vadă soția și copiii"* — îmi spune Dinu. Nu răspund nimic, deși ceasul arată 22,45, convins că în orice altă zi nu s-ar fi întîmplat așa. Și cînd regia de emisie îl anunță pe Țopescu că se obținuse legătura cu hotelul „Maria Isabel" din Ciudad de Mexico, în sala televizorului își făceau apariția Dumitrache și Ghergheli...

Se făcuse înăbușitor de cald Hălmăgeanu și-a aprins nervos o țigară, Dan găsea mereu ceva de reglat la claritatea imaginii, vrînd parcă să apropie mai mult teatrul operațiunilor. S-a lăsat apoi o tăcere apăsătoare, care te putea asurzi. Și în momentul cînd Monica Maria a început să extragă biletele participanților, din urnă, semnificînd parcă puritatea sorților în ciuda unei ierarhizări valorice prestabilite și aproximative, Răducanu a tăiat pînza solemnității cu una din izbucnirile sale fruste: *„Ah, fetiță, să văd ce mînă ai!"*

Și ca prin farmec, prezumțiile au reapărut la suprafață, supralicitînd ultimele clipe. Prima grupă s-a completat repede și Dinu a exclamat ușurat: *„Bine c-am scăpat de Mexic și Belgia, de care-mi era frică!"* N-am picat nici în seria a doua, acolo unde vor evolua Uruguayul, Italia, Suedia și Israelul.

Din urnă iese Brazilia, alăturîndu-se Angliei și *zîmbetul amar a lui Sir Stanley Rous fulgerează pentru o clipă întunericul din sală.* Apoi, pe „pîrtie" apare și Cehoslovacia, echipa „vice" în Chile '62.

Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Răducanu și Radu Nunweiller, „pivoții" reprezentativei, abia se mai văd, ghemuiți pe scaunele primului rînd, doctorul Tomescu într-un gest reflex își ia pulsul, Dumitru și Neagu, deși cățărați pe o masă întind gîtul de girafă pentru a nu scăpa nici un gest. Este *seria „înaltei societăți"* și în urnă au rămas de ales doar România și Marocul.

Mîna Monicăi se întinde și „alea jacta est": ROMÂNIA!

Dinu: *„Am spus eu c-o să cădem cu Anglia?!"* Și sorții ne dau apoi cu tifla, alcătuind o grupă, a IV-a de invidiat.

Luminile s-au aprins.

Radu Nunweiller sare în picioare, cu brațele crucificate, exclamînd: *„Nici că se putea o serie mai grea și mai frumoasă!"* Răducanu, mucalit, fără a catadicsi să se scoale de pe scaun: *„De cînd tot aștept să mă întîlnesc cu Pelé, să-i scot o bombă din 6 metri, în min. 90, la 0—0 și să-i spun apoi lui nea Angelo: „domn profesor,... bagă rezerva!"* Dumitrache (apatic, copleșit, obosit?) refuză un fotoreporter și ne răspunde, ca dintr-un alt eu: „NU NE CUNOAȘTE ȘI NU CUNOAȘTEM PE NIMENI, *în afara Angliei. Deci,* ORICE SURPRIZĂ ESTE POSIBILĂ..."

Hălmăgeanu preia ideea și conchide, ritos: *„Nici o echipă din serie nu va scăpa neînvinsă și calificarea în sferturi se va decide la golaveraj!"*

Dan așteaptă un moment de liniște și urează neașteptat, bucuros, tuturor și nimănui: *„La mulți ani!"* Și iese din sală, ca un actor care și-a spus replica-cheie, în aplauzele spectatorilor.

★

Miezul nopții a trecut de mult. Pe undeva, cineva îngînă melodia lui Aznavour, „Isabelle".

Ies și în fața hotelului, în noaptea rece, sticloasă de ianuarie, mă așteaptă Dumitrache. Mă conduce cîțiva pași în tăcere și apoi îmi spune ca lui însuși: „Credeți că am putut asculta muzica? Am vrut doar să plec de aci, să treacă altfel timpul. Mi-e somn dar nu pot dormi. Va fi noaptea cea mai lungă... Dar, la urma-urmei, primul meci îl avem cu Anglia, pe care o știm și apoi cu cehoslovacii..." *Și s-a întors brusc, mistuindu-se în noapte, văzîndu-se doar bluza treningului pe care scria cu litere mari și albe ROMÂNIA.*

Paul SLAVESCU

Dinu (în picioare) și Răducanu sînt veseli. Dinamovistul a și început pregătirile pentru meciul cu Anglia, îmbrăcînd tricoul... naționalei engleze.

LOTUL OLIMPIC PLEACĂ ASTĂZI

ULTIMUL ANTRENAMENT ÎN CAPITALĂ ÎN COMPANIA „TRICOLORILOR"

Duel Sătmăreanu—Kallo.

Sîmbătă după-amiază, în fața a o mie de spectatori conduși de veșnicul instinct al fotbalului, s-a disputat, pe unul din terenurile secundare ale complexului „23 August", jocul de antrenament dintre Lotul A (care urmează să plece duminică în America de Sud) și Lotul olimpic (care și-a încheiat cu acest prilej pregătirile pentru turneul din Israel și Australia).

Jocul, deosebit de viu, în ciuda (sau datorită) gerului înțepător și a stratului gros de zăpadă, a crescut și mai mult spre final, cînd a „încălzit" mantinelele vii ale tribunelor, după ce Dobrin și Dumitrache s-au decis să-și prezinte „numerele".

Rezultat final 1—0 (1—0) pentru Lotul A, prin golul înscris de Lucescu, în min. 20.

Au jucat formațiile:

LOTUL A: Răducanu—Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan (Lupescu), Deleanu (Mocanu) —Dinu (Ghergheli), Nunweiller VI (Dumitru)—Domide (Neagu), Dobrin, Dumitrache, Lucescu.

LOTUL OLIMPIC: Adamache (Oprea)—Ivăncescu, Bădin, Pescaru, Popovici—Angelescu (Anca), Tătaru, Antonescu (Oblemenco)—Grozea, Tufan, Kallo.

★

Lotul olimpic PLEACĂ ASTĂZI DIMINEAȚĂ, pe CALEA AERULUI, SPRE ISRAEL. Antrenori: Vintilă Mărdărescu și Gheorghe Nuțescu.

ROMÂNIA — ÎMPREUNĂ CU UN TRIO PUTERNIC

(Urmare din pag. 1)

timp, starea exagerată de inhibiție le este străină. Să ne aducem aminte de modul în care au jucat ei, la 15 ianuarie, anul trecut, pe Wembley, în compania campionilor mondiali, de felul în care au realizat egalul de la Atena (primul punct realizat în preliminarii pe un teren străin, acolo unde Portugalia cedase la scor), de maniera în care obținuseră victoria la Lausanne în fața unei Elveții ce, nu de mult ne întrecuse cu 7—1!

Da, da, actuala echipă de fotbal a României NU SE MAI LASĂ DE MULTĂ VREME PRADĂ COMPLEXELOR, iar acum, de curînd, moralul ei A CRESCUT ȘI MAI MULT, aflînd că într-un clasament publicat de revista „France-Football" *(întocmit pe baza rezultatelor obținute în 1969)* EA FIGUREAZĂ PE LOCUL V ÎN IERARHIA EUROPEANĂ.

★

După rezultatul tragerilor la sorți, în dorința de a le insufla curaj tricolorilor, cineva aducea ca exemple pe bună dreptate, performanța obținută de echipa R.P.D. Coreene la ultima ediție a campionatului mondial, desfășurat în Anglia. Căzînd într-o serie cu U.R.S.S. și Italia, fotbaliștii din R.P.D. Coreeană, în mod normal, nu puteau emite nici un fel de pretenții la calificarea în sferturi. Ce a urmat e lucru știut, marele outsider al grupei a IV-a a obținut calificarea în turul următor, învingînd puternica reprezentativă a Italiei, dublă campioană a lumii, una din marile favorite ale competiției. Apoi, în sferturi, tinerii fotbaliști coreeni au condus cu 3—0 formația Portugaliei (care avea să ocupe în final, locul 3), pierzînd în cele din urmă numai din cauza lipsei de experiență.

În istoria turneelor finale ale C.M. sînt și alte multe exemple de outsideri care au întrecut mari favoriți (vezi, printre altele, victoria Statelor Unite asupra Angliei în 1950), dar e mai bine să oferim tricolorilor noștri ca stimulent psihic **exemple recente, directe:** și anume rezultatele lor (scoruri egale, și acasă, și în deplasare) realizate în compania **Angliei,** prima echipă pe care o vor întîlni în grupa de la Guadalajara. O repetare a succeselor obținute în fața campionilor mondiali ar lansa puternic din start formația României. Și-atunci, nici meciurile cu Brazilia și Cehoslovacia nu ni se vor mai părea chiar atît de grele cum apar ele azi...

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES AL REVELIONULUI

PREMII OBIȘNUITE:

Extragerea I: Categ. I: 4 variante a 73.570 lei; a II-a: 409 a 720 lei; a III-a: 8.340,10 a 35 lei.
EXTRAGEREA a II-a: Categ. A: 19,3 variante a 13.618 lei; Categ. B: 791,7 a 332 lei; Categ. C: 11.696,5 a 22 lei.

PREMIILE SUPLIMENTARE GRATUITE ÎN AUTOTURISME, EXCURSII ȘI BANI:

Categ. E: 3 autoturisme „Trabant 601", 1 variantă 50% a 15.400 lei și 5 variante 10% a 3.080 lei; Categ. F: 28 excursii Belgrad — Budapesta — Sofia, 7 variante 50% a 2.500 lei și 21 variante 10% a 500 lei; Categ. G: 133,3 variante a 1.000 lei; Categ. H: 323,2 variante a 100 lei.

LOTO • PRONOSPORT

PREMIILE SPECIALE ÎN AUTOTURISME, EXCURSII ȘI BANI:

Categ. M: 3 excursii în Mexic sau autoturisme la alegere conform prospectului; Categ. N: 10 excursii turul Austriei și 8 variante 10% a 750 lei; Categ. O: 53 excursii Belgrad — Budapesta — Sofia și 41 variante 10% a 500 lei; Categ. P: 81,5 variante a 1.000 lei; Categ. R: 214,1 variante a 500 lei; Categ. S: 388,3 variante a 100 lei; Categ. T: 9814,9 variante a 25 lei.

Cîștigătorii premiilor de categoria I sînt: Popa Gheorghe și Ruta Petru din București, Anghel Maria din Galați, Mohora F. din comuna Ulmeni, județul Teleorman.

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 2, ETAPA DIN 11 IANUARIE 1970

I.	Bologna — Inter	1
II.	Cagliari — Sampdoria	1
III.	Milan — Brescia	X
IV.	Napoli — Lanerossi	1
V.	Palermo — Juventus	2
VI.	Roma — Bari	1
VII.	Torino — Lazio	1
VIII.	Verona — Fiorentina	2
IX.	Como — Atalanta	1
X.	Genoa — Reggiana	anulat
XI.	Mantova — Perugia	1
XII.	Pisa — Catania	1
XIII.	Varese — Catanzaro	X

Fond de premii 319.811 lei.
Plata premiilor la acest concurs se va face astfel:
În Capitală: de la 16 ianuarie 1970 pînă la 21 februarie 1970.
În provincie: de la 20 ianuarie 1970 pînă la 25 februarie 1970.

În vederea jocului de marți

KILMARNOCK A SOSIT IERI LA BUCUREȘTI ȘI VA CONTINUA AZI CĂLĂTORIA SPRE BACĂU

Ieri după-amiază, un avion special a adus la București echipa de fotbal scoțiană Kilmarnock, care, după cum se știe, va susține marți 13 ianuarie, la Bacău, partida revanșă cu formația locală Dinamo, în cadrul celui de-al treilea tur al „Cupei europene a tîrgurilor".

Pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de conducători ai clubului băcăuan, reprezentanți ai federației de fotbal și ziariști sportivi.

La solicitarea noastră, președintele clubului Kilmarnock, William Mc Ivor, ne-a făcut următoarea declarație:

„În urmă cu o săptămînă, la reuniunea membrilor conducerii clubului nostru am apreciat încă o dată atitudinea prietenească pe care delegația sportivă română a manifestat-o față de noi în timpul șederii în Scoția, cu prilejul primului meci. Sîntem foarte plăcut impresionați să constatăm că, la sosirea în capitala țării dv., atitudinea de care aminteam găsește o nouă și expresivă confirmare prin călduroasa primire ce ni s-a făcut.

Ne dăm foarte bine seama că meciul de la Bacău va fi extrem de dificil pentru noi. La Kilmarnock, formația băcăuană ne-a convins că are o valoare foarte bună.

Nu vă ascundem, însă, CĂ AM VENIT AICI ANIMAȚI DE DORINȚA VICTORIEI ȘI DECI A CALIFICĂRII ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE COMPETIȚIEI LA CARE PARTICIPĂM.

Dar, mai presus de rezultatul partidei de marți după-amiază, stă faptul că între noi, între cluburile noastre, s-a închegat o prietenie. Meciul de la Bacău va trece, dar SPERĂM SINCER CĂ ACEASTĂ PRIETENIE VA DĂINUI".

Delegația sportivă scoțiană, din care fac parte 16 jucători (din rîndul acestora lipsește mijlocașul Beattie, accidentat în partida de campionat cu Celtic Glasgow), a rămas la București pînă azi dimineață, cînd își va continua călătoria, cu avionul, la Bacău.

C. F.

Fotografii: Aurel NEAGU